

Les coses del Monestir

No és pas que hi hagi moltes coses noves a dir, però sí que potser ha quedat enrera el donar més detalls sobre alguna cosa que notificàvem dies enrera.

Quan s'instal·lava la calefacció, diguérem que, en fer la xemeneia, es van trobar unes pintures. Cal que en diguem alguna cosa més. Són unes pintures molt senzilles situades en una paret de l'escala que puja cap el primer pis del claustre. Es tracta d'una sanefa que corona la part superior d'uns cortinatges pintats. La sanefa dibuixa en esquema uns motius florals juntament amb una escuta, dos, que es van repetint d'una manera alterna. Les pintures són en negre i vermell.

Diferents especialistes en aquestes qüestions d'art les han visitades i, en la seva opinió no pas ben definitiva encara, podria tractar-se d'unes pintures del segle XV o XVI que adornarien segurament alguna dependència de la biblioteca o de la sagristia. Tenen una importància particular perquè es conserven molt poques coses del Monestir en aquesta època. De moment han quedat al mateix lloc, i la xemeneia ha seguit, possiblement d'una manera provisional, una trajectòria distinta a la que s'havia previst.

Les obres d'enderrocament de la fàbrica i edifici de Can Sans han obligat a posar un abric a la portada. Precisament fa pocs mesos que la van netejar i no era pas qüestió que es tornés a omplir de pols. Una bastida metàl·lica aguanta unes grans peces de plàstic que cobreixen la totalitat de la portada. L'haurem de tenir uns quants dies així fins que hagin acabat les obres de demolició.

Van continuant l'excavació del creuer segons el pla que s'havia determinat de buidar fins el darrer nivell dels àbsis tot aquell sector. La setmana que ve informarem concretament de tot referent a les excavacions.

Sobre los entierros

Desde el primero de este mes se ha simplificado la celebración de los entierros. Se han suprimido los cortejos fúnebres que acompañaban el cadáver desde el domicilio particular a la iglesia y desde allí al cementerio. Hacia tiempo que iba madurando el anhelo de esta simplificación, y la entrada de un nuevo año ha sido ocasión propicia para realizarlo.

Conforme a esta determinación, tengan presente aquellas personas que deseen asistir al entierro, que no deben concentrarse en el domicilio particular del difunto, sino que deben dirigirse directamente a la iglesia. Sólo acompañarán al difunto algunos familiares; lo harán en coches particulares o auto-taxis. Todos los demás que quieran acompañar a los familiares en las ceremonias del entierro, esperarán en la iglesia la llegada de éstos.

El sacerdote espera también en la iglesia la llegada del cadáver y dispone la celebración de la Misa Exequial. Una vez celebrada ésta, los asistentes pueden despedir el duelo a la entrada de la iglesia. Después, los familiares acompañarán el cadáver al cementerio de la misma forma que lo hicieron anteriormente.

Si el entierro se celebra en días festivos, no se celebra la Misa Exequial: se hace en su lugar una lectura de la Palabra de Dios, Homilía y las oraciones comunes del ritual de exequias. En relación a la Misa Exequial, los familiares pueden escoger: o bien el celebrarla en otro día laborable, o asociarse a alguna de las misas que se celebran en aquella fiesta, en cuya misa tendrá lugar un recuerdo especial para el difunto.

Alguien nos ha dicho que extraña el que el sacerdote no acompañe el cadáver al cementerio. Razones particularmente de tipo práctico han motivado tal determinación. Se puede hablar de ello y revisar y rectificar si hay razones que lo aconsejan.

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor.

Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor, No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

Sofonias 2, 3; 12 - 13

La rasta d'Israel: aquesta expressió formulada a l'Antic Testament i que repeteixen sovint els profetes és el petit grup, invisible moltes vegades, que escapa a la temptació d'infidelitat a Déu. Són poca els qui escapen, són pocs els qui es mantenen en la voluntat de Déu. Són pocs els qui reben en senzillesa i pietat la revelació amorosa de Déu.